INCIDENT PARȚIAL COLOR

V. MIHALCEA

Într-o miercuri dimineaţă, Alex nu auzi deşteptătorul. Totuşi, un mecanism al subconştientului îl trezi după zece minute. În lumina galbenă filtrată de ferestre, ceasul dezvăluia drama întîrzierii. Renunţă la gimnastică, la bărbierit, şi după un duş scurtat la minimum intră în bucătărie unde, pe tava galbenă, aştepta micul dejun proaspăt eliberat de ospătarul casnic. Se concentră cu hărnicie asupra omletei, a amestecului gălbui de lapte cu fulgi de porumb şi îşi bău ceaiul cu ochii pe ceas. Recuperase o bună parte din întîrziere, dar trebuia să se grăbească. Aruncă tava cu resturi în exhaustor şi ieşi trăgînd uşa cu pasiune. Zgomotul uşii trîntite fu un semnal de start. Alex coborî în fugă scările, ca la concurs, dar, în stradă, constată că pornise prea tîrziu. Finişul, oricît de susţinut, nu i-ar mai fi ajutat la nimic. Tramvaiul galben, dispărînd din cadru, tocmai dădea colţul şi strada rămase aproape pustie. Simţi cum îl cuprinde disperarea. Nu întîrziase niciodată şi acum trebuia să aştepte următorul tramvai, care cine ştia cînd va veni?! Un zgomot îl trezi din transă. Era salvat: tramvaiul lunecă uşor şi se opri în staţie deschizînd toate uşile. Alex urcă şi se îndreptă spre taxatoare, urmărit de senzaţia că ceva nu e în regulă. Cumpără un bilet, cafeniu, şi luă restul privind la bilet: asta era!

— Bine, dar azi nu e miercuri? izbucni el.

Taxatoarea îi privi cu un aer îngăduitor şi apoi bătu cu unghia în tabla vehiculului. Vopsea cafenie! Joi!

Oricum nu avea timp să judece toate implicaţiile. Tramvaiul oprea la fiecare stop şi, fie miercuri sau joi,

întîrzierea se produsese deja. Cînd uşile se deschiseră în staţia din centru, Alex ţîşni printre ceilalţi pasageri şi o ţinu într-o fugă pînă la birou. Pe masa lui aştepta un teanc de dosare cafenii. Era chiar joi! Ziarul de dimineaţă pe care îl citea Val era tipărit cu cerneală cafenie. Val abandonă lectura:

— Te-aşteaptă şeful.

Alex îşi aranjă ţinuta, strînse nodul cravatei galbene şi intră timorat în biroul şefului. Ridicîndu-şi ochii din hîrtii, şeful tresări:

— Ai putea să-mi explici ce s-a întîmplat?

— Să vedeţi, azi dimineaţă n-am auzit...

— Lasă azi dimineaţă, nu-i nici o crimă să-ntîrzii cîteva minute. Dar ieri nu ai venit de loc. Şeful începea să se aprindă. N-ai anunţat pe nimeni, acasă nu ai fost şi azi văd că n-ai păţit aproape nimic, se indignă el privindu-i cravata. Ţi-am tăiat ziua de ieri şi, dacă pînă mîine dimineaţă nu-ţi recuperezi restanţa, poţi să consideri această stare de lucruri ca pe un preaviz. Dacă se mai întîmplă, poţi să nu mai vii de loc.

Alex ieşi năucit, dar se apucă imediat şi conştiincios de lucru. Pînă la amiază nu ridică ochii din hîrtii. Reduse şi prînzul la minimum. Doar la cafea îşi permise cîteva minute de relaxare. Era unul din puţinele avantaje ale zilei de joi: cafeaua. Colegii începuseră să plece. El termină lucrul abia pe înserate. Portarul, în uniformă maro, îl privi bănuitor pe sub chipiu, dar îi deschise uşa fără comentarii. În staţie tramvaiul tocmai pornea. Alex se resemnă obosit şi se rezemă de un stîlp. Tramvaiul cafeniu se pierdu la capătul străzii, trecînd alternativ pe sub reflectoare şi prin zonele întunecate dintre ele.

Circulaţia nu era foarte intensă şi Alex fu ispitit să ia un taxi, dar în acelaşi moment la colţul străzii se ivi un alt tramvai. Răsuflă uşurat. Tramvaiul opri în staţie şi uşile glisară silenţios. Alex simţi că i se face rău. Albastru! Se urcă fără să-şi mai pună întrebări; simţea nevoia să fie acasă. Taxatoarea îi eliberă biletul, albastru, bineînţeles.

Plecase miercuri şi se întorcea vineri!

Mototolea nervos biletul cînd ajunse în fata blocului; dîndu-şi seama ce face îl aruncă într-o gură de canal. Luă din cutie cele trei ziare şi urcă fără chef în apartament. Pe masa din bucătărie se-ngrămădeau tăvi de mai multe culori. Radioul transmitea muzică şi reclame. Dacă ar fi avut puterea să se concentreze ar fi auzit şi anunţul societăţii de tramvaie, care îşi suspendă în această noapte experienţele cu noul tip de motor. Călătorii care au avut neplăceri pe durata experimentului vor fi despăgubiţi de societate pe baza biletelor de călătorie, restituindu-li-se integral contravaloarea acestora...”

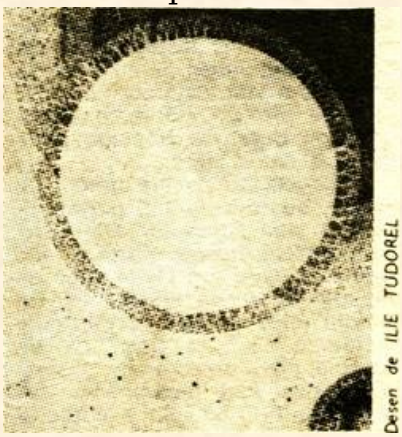

...dar Alex dormea profund şi visa alb-negru.